

“Величаємо Тя, Пресвята Діво, Мати Христа Бога нашого, і славимо всеславний покров Твій” (Величання з XVI ст.). Поміж Богородичними святами нашого церковного року на особливу увагу заслуговує свято Покрови. Культ Богоматері як Покровительки нашого народу тягнеться золотою ниткою від княжих часів аж до сьогодні. Секрет того постійного, улюбленого і ревного культу мабуть лежить у тому, що тут йдеться не про земське і людське, але небесне й могуче заступництво. Від самого початку існування нашої держави ми стали мали великих і сильних ворогів. Тож нічого дивного, що наш народ шукав такої помочі й опіки, проти якої не може встояти жодна людська сила. Тому празник Покрови завжди був і є для нашого народу днем великого вияву любові і вдячності для Пресвятої Богородиці та днем радісної прослави і звеличення її покрива і заступництва.

Гол
овний мотив, який причинився до установа цього празника, це видіння св. Андрія Юродивого. Царгород, столицю Візантії, облягли араби. Ціле місто й народ у великій тривозі. В храмі Пресвятої Богородиці на Влахернах, де переховувалася її риза, правиться всенічне. Розмолений народ виповнив церкву по береги. Між народом ревно молиться про охорону міста св. Андрій Юродивий зі своїм учнем Єпіфаном. Відправа заіершується. Втім св. Андрій бачить, як від царських дверей - так звалися у греків головні входові двері церкви - йде світлом осяяна Богородиця у супроводі св. Івана Хрестителя і св. Івана Богослова та при співі великого хору святих. Божа Мати підходить до престолу, клякає, довго молиться і заливається сльозами. Відтак встає, здимає зі своєї голови преясну хустку-покров-омофор і широко простирає її над народом у церкві. Видіння зникає. Св. Андрій і Єпіфан, які бачили це видіння, зрозуміли, що Пресвята Богомати прийшла, щоб рятувати місто. Подія чуда блискавкою розноситься по всьому світу. Вороги відступають. Місто врятоване.

Хто був св. Андрій Юродивий? Історики вважають, що він був слов'янином з південних

земель Руси-України. Він з іншими невільниками опинився в Царгороді, дістав волю від свого пана, полюбив християнську віру. Роздумуючи над словами св. Апостола Павла "Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні" (1 Кор. 4,10), він почав поводитися як юродивий.

Коли жив св. Андрій і коли було чудо покова? В цій справі думки істориків поділені. Кажуть, що це було за цесаря Льва I-го Великого (457-474).

Празник Покрова має службу великих свят з Всенічним бдінням, проте до 12 великих празників не належить. Він не має ані перед- ані післясвятя.

Православна Церква підкреслює три найкращі привілеї Пресвятої Богородиці: Її Богоматеринство, Її Вседівитство, Її Заступництво за нас перед Богом. В церкві Благовіщення 1037 р. князь Ярослав Мудрий віддає увесь народ під опіку Марії.

Наші славні Запорожці мали на Січі церкву Покрови з іконою. На ній був надпис: "Ізбавлю і покрию люди моя...". Перед походами козаки співали "Під твою милість".

Геройська Українська Повстанська Армія заснована в день Покрова. 30 травня 1947 р. вона проголосила його своїм офіційним святом.

А кому невідоме чудесне заснування Почаївського монастиря? Чи охорона його від облоги турків 1675 року?

Так,ми сильно віримо, що почитання нашим народом Діви Марії є запорукою, що Вона не забуде про наш край і людей в день Страшного Суду. А тоді знову як колись український народ сотнями й тисячами попливе до Її престолів, щоб віддати Їй честь як своїй вірній і невтомній Заступниці, Опікунці й Цариці.

На території України найдавнішою церквою, присвяченою святу, є церква в селі Сутківці Хмельницької області, зведена у 1467 році як фортеця.

Для козаків Покрова була найбільшим святом. Цього дня відбувалися вибори нового отамана.

Наші лицарі вірили, що свята Покрова охороняє їх, а Пресвяту Богородицю козаки вважали своєю заступницею і покровителькою. На Запорозжжі була церква святої Покрови. Козаки збудували також багато однойменних храмів та шанували особливо ікони Покрови. Деякі Покровські храми, переважно XVIII століття, вціліли до нашого часу.

Перлинами української архітектури можуть вважатися Покровський собор Харкова, зведений у 1689 році, у стилі мішаного козацько-московського бароко, та київська трибанна церква Покрови на Подолі, збудована у 1766 році Григоровичем-Барським.

Тропар, глас 4

Сьогодні, благовірні люди, радісно святкуємо, осяяні Твоїм, Богоматір, пришествиям, і, Твій споглядаючи пречистий образ, розчулено промовляємо: покрій нас чесним Твоїм покровом і визволи нас від усякого зла, благаючи Сина Твого, Христа Бога нашого, спасти душі наші.

Величання

Величаємо Тебе, Пресвятая Діво, і шануємо покров Твій святий, бо Тебе бачив святий Андрій у повітрі, як Ти за нас Христу молилася.

Кондак, глас 3

Діва сьогодні предстоїть у церкві і з ликами святих невидимо за нас молиться Богу. Ангели з архиереями поклоняються, апостоли з пророками торжествують, бо ради нас молить Богородиця Предвічного Бога.

Прокимен, глас 3, пісня Богородиці

Величає душа моя Господа, і зрадів дух мій у Бозі, Спасі моїм.

Причасний

Чашу спасіння прийму й ім'я Господнє призову. Аلیلія (тричі).

{jcomments off}